

PÅ FLYKT

EN ANGELÄGEN BOK

EMELIE CARLSSON GRAS - OTTO VRETARE

PÅ FLYKT
EN ANGELÄGEN BOK
EMELIE CARLSSON GRAS - OTTO VRETARE

PÅ FLYKT

Unga skriver berättelser kring deras erfarenheter om flykt.

Utgiven av Gökägget AB för ArchFilmLund, i samarbete med Kulturskolan Lund, POPiNTV
och med stöd av Lunds Kommun

Ansvarig utgivare: Otto Vretare

ISBN 978-91-527-8400-6

PÅ FLYKTT

BRORSORNA

Vi kommer från Turkiet. Det var lite otur för att storebror blev fångad av en polis. Mamma och pappa blev ledsna.

-Jag försökte fly från fängelset själv, fast det gick inte. Det var jätte tjocka väggar. Det var jättetråkigt där. Det fanns bara en säng. Inget mer. Fast efter tre år kunde jag komma ut. Mamma och pappa och min lillebror var redan i Sverige. Så jag hade min pappas kompis med mig. Min pappas kompis kom och hjälpte mig. Han köpte biljett för flygplanet. Så åkte jag flyg. Jag flög till Sverige och kom till min mamma och pappa och min bror. Jag var sex år då.

-När min storebror kom till Sverige och till huset då blev vi jättegglada. Vi firade att min bror kom till Sverige. Och sedan kom våra kusiner.

Efter sex år så misstänkte polisen att vi var i Sverige så de skickade några personer till Sverige så att de skulle ta med oss till Turkiet igen. Fast i Sverige ville de inte att vi skulle gå tillbaka. De fängslade då våra kusiner i Turkiet. Sedan blev vi igen ledsna. för våra kusiner. Mamma och pappa och deras bror och syster blev också ledsna. Och så gick vi tillbaka till Turkiet. Vi trodde att de skulle släppa ut alla. Fast det gjorde de inte. Istället blev alla fängslade. Och för två år sen kom vi ut och sen åkte vi till Sverige igen och sen kom vår kusin till Sverige också. För att stanna där hela vårt liv. Nu bor vi med våra kusiner. Mamma och pappa har fått jobb. Vi har blivit äldre och går på högstadiet. Det har blivit bra igen.

PÅ FLYKT

KOMPISARNA

Jag och min kompis har kommit från Turkiet för två år sedan. Det var på min födelsedag. Vi flydde från Turkiet för att vi ville ha ett bättre liv. Jag är ledsen för att jag flydde från Turkiet. För jag har 13 kusiner, min farmor och farfar och mormor och morfar. Jag saknar dem jättemycket. Och jag hoppas att min kusin kommer snart för att vi längtar efter honom. De kan inte komma till Sverige för att det är farligt. Det är farligt att försöka att komma ut från Turkiet. För att ingen vill att man ska fly från Turkiet längre. Snart ska min mormor ska komma. När hon fått pass och biljetter ska hon komma till Sverige. Men kanske kan hon ej komma. De letar efter ett pass så de kan komma till Sverige.

Jag vill bli militär, polis specialpolis eller spion. Min kompis vill bli kock på restaurang eller lärare.

Turkiska skolor är jättetråkiga. Efter två timmars lektion har vi bara fem minuters rast. Fast jag saknar den skolan ändå.

PÅ FLYKTT

SKJUTEN

När jag var liten
var mamma trött
för Syrien hade alltså krig
Jättemycket krig och ingen elektricitet.

Jag tror min pappa skickade pengar
till oss så vi kunde komma till Sverige.

Jättemånga i vår familj dog.
Min mammas bror dog när han var 20 år.
Idag skulle han vara nåt på 30.

Man blir jättetrött i Syrien för att det är ingen elektricitet.

Ibland kommer
personer med pistoler.

Och när jag
kom till till Syrien under några dagar,
då hände det att
en 14 årig pojke dog.

Någon sköt honom i magen.

PÅ FLYKT

DJURENS FLYKT

Det var gång en pojke.
Han hade en storebror som var tio år.
De hade en lillebrorsa som hette
Okan.

De flyttar från Sverige till Turkiet.
De skulle gå till sina kusiner och leka.
Kusinerna heter Elif och Eleonora
De skulle bada och åka
till Leos lekland.

Huset skulle förstöras så
de åkte till Turkiet.
Och då glömde de några saker...
Att de hade en katt och en kanin.
Och en hund.
Och en apa och en fågel.
En ko, en till katt och en tiger.
De gick ut men de hade ingen
plats till djuren i bilen.

De lämnade djuren hemma och de
gick iväg med bilen. Djuren lämnade
de till någon som skulle vakta dem.

De gick för att hämta en bur till
djuren. Tigern ville inte det så den
fick inte vara i en bur.
De ägde tigern sen några månader så
tigern lyssnade på dem.
De kunde lämna ut den.
Så när det är natt så kommer den
tillbaka.
Tigern sov där ute
i en skog
och på natten så kom han tillbaka.

Djuren ville fly.
De som vaktade
glömde att låsa buren.
Så djuren gick också till Turkiet.

De var jättehungriga.
Turkiet är jättebra
och roligt.

Det var kul i staden men de gick fel.
De går runt överallt och
letar efter sina ägare.
Sen går de till vattnet.

När de kommer tillbaka blir
de hungriga.
Och de blir så hungriga så tigern
går och äter upp några människor.

Och sedan gick de till ett hus.
Där såg deras ägare dem och tog
dem.
De blir glada och sa de skulle hålla
koll på dem mycket mera. Och de
pussade alla djuren på munnen.

Ägarna fattade att de aldrig skulle lämna dem ute mera.

De bor i Turkiet nu med sina kusiner. För annars skulle de inte kunna bo någon annanstans. De bor där tills de har pengar att köpa ett hus.

De stannar hos kusinerna. De har pengar.

När jag levde i Syrien fanns det mycket krig och det finns det fortfarande. När jag flydde från Syrien var jag fyra år och min syster var två. Det var väldigt svårt för oss och mest min mamma.

När vi flydde var det första gången så det var väldigt svårt och det var första gången vi var i ett flygplan.

När vi kom till Sverige var det väldigt kallt. Min pappa var ute och väntade på oss. Sen när vi kom hem så åt vi pizza. Det var allt. Hej då!

Jag var fyra år.
Det var krig i Irak och vi behövde fly.
Vi flydde till en annan stad.
När vi såg på nyheterna, såg
vi vårt hus. Att många stal
från vårt hus.
Sen efter några år så
kom vi tillbaka och det var inte lika
fint och inte lika trevligt.

Jag kommer ihåg
att vi sen gick till Sverige
för att vi tyckte att det var lite bättre
och inte så farligt.

För där borta kunde det hända vad
som helst.
Vi var jätterädda.

Det var ju första gången som jag var i
ett flygplan.
Jag hade ju inte mött min pappa.

- Åh min Pappa
jag kommer se honom snart...

Allting är olika.
Allting är så grönt.
Ja, det är inte
som Irak för att det är inte så varmt
här.

PÅ FLYKTT

KUNDE BARA SÄGA JAG

När jag var fyra år levde jag i Syrien med min mormor, morfar, min lillasyster och min mamma och det var jättemycket krig. Vi skulle vi fly. Min pappa var i Sverige och jag kände inte honom så bra. Det var krig så vi behövde springa.

Och sen så tog vi ett flygplan till Sverige och det tog jättelång tid. Sen tog vi ett tåg och när vi var i Sverige så hittade vi vår pappa och jag blev jätteglad.

Jag visste att det var min pappa men jag visste inte mycket om honom. Han visade oss huset.

När jag började skolan så kunde jag inte prata jättemycket svenska. Men innan det, när jag gick på dagis så kunde jag bara säga "jag" . Alltså bara ett ord på svenska.

Men nu kan jag prata svenska och engelska. Det har blivit bättre och jag ska börja i en ny skola.

PÅ FLYKTT

HEMLÖS

En kille, Antonio
behövde fly från landet
för att han blev utvisad
från landet. Så
han skulle fly till England.

Men så blev han utvisad därifrån också.
Han blev hemlös. Och sen
så blev allting dåligt för honom.

Han kunde ju inte ha någonstans att bo.
Han fick inte bo i några länder.
Så han kunde inte bo någonstans.

Han fick bli hemlös och gömma sig.

Det var en tjej som
bodde i Syrien som glömde sin väska
med guld och pengar
och hennes allting.

Och så efter detta när hon
kom till Sverige:
Åh nej jag glömde mina saker!

Hon blev ledsen och började gråta
och hon vill bara gå till hennes hemland.

Men hon kunde inte för att det
var jättesvårt för henne.

Hon hade en vän och hon
pratade med honom för att hjälpa henne att kunna flyga
till hennes land.

Men han ljög
för henne och han tog hennes pengar.
När hon visste hon det, blev hon ledsen
och försökte hitta en plan för det. För att kunna gå dit.

Hon försökte gå dit.
Hon kunde inte resa
så hon åkte båt istället.
Och sen så drunknade hon.
Hon kunde inte ens simma. Så hon dog.

PÅ FLYKTT

MINOR

När jag var liten så bodde jag i Syrien och där var det krig.

Jag och min familj och släkt försökte fly.
Och när vi flydde
hade jag två farbröder som dog.
Och två syskon som dog
av bomber som när man trampar på dem
så exploderar dem.

Men sen gick jag till Turkiet och sen
kom jag till Sverige och här jag trivs bra.

Men ja...
Det är bra.

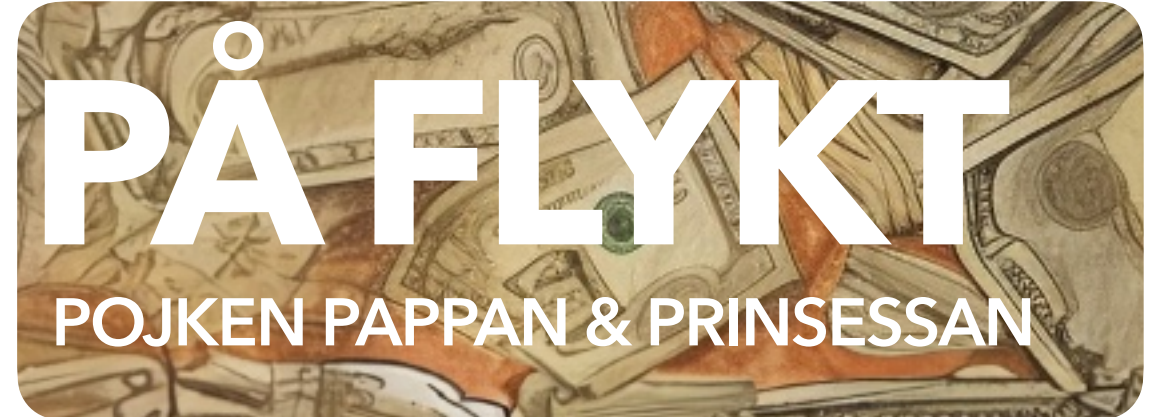
När jag bodde i Palestina
var jag tre år gammal
när ett krig började.

Vi behövde flytta från Palestina till Syrien
Och från Syrien till Palestina.
Och jag var fyra år gammal när
jag kom till Sverige

Och vi flyttade från jättemånga dagisar
och hus.

Det var en pojke som hette
Mohammed.
Han är nio år.
Han vill flyga till Syrien,
men han kan inte.

Han har inte så många pengar och
därför
fick han från sin pappa ett jobb
för att kunna få pengar
för att komma till hans land.

Hans pappa bor i Syrien. Därför
behöver han
komma till Syrien för att kunna se sin
pappa.
För första gången i hela sitt liv.

Om man flyger så kan man få på
flygplanen saker,
därför han ville flyga.
Men han kunde inte.

Han letade efter jobb, letade, letade.
Till sist kunde han hitta ett jobb så
han
fick 100 kr.
Men det kostar 3000.
Tills sist kunde han få ett nytt jobb.

Det var svårare.
Men han jobbade för sin pappa
för att kunna se sin pappa.

Det var ett svårt jobb.
Till sist kunde han inte mer.

Då hittade han en tjej och
han hjälpte henne.
Hon var en prinsessa,
så han fick kronor av henne.
Och ett jobb fick han, och sedan
tre tusen miljoner kronor.

Hans flög. Han tog flygplanet.
Han lekte på flygplanet och fick godis
och såna saker man får
på flygplanet, tills han kom till Syrien.

Han gick till sin pappa.
Alla blev glada.

Punkt slut.

Det var en kille. Han var tio år gammal.
Han flydde från Afghanistan, från krig.

Han gick till Iran, sedan till ett annat land och sen åkte han båt till andra länder.
Så kom han till Sverige för han hörde att det var bra.

Det gick både bra och var svårt:
Han fick en familj i Sverige
men han gick in i fängelse och sånt..

PÅFLYKTT

LEVA HÄR

När vi var små var det matbrist i Turkiet
Så våra föräldrar tänkte fly till något annat land. Vi flydde till Sverige, och tänkte att vi skulle vara kvar där lite tills matbristen var över. Men sen tänkte vi att det var bra att stanna i Sverige.

Det var inte bara det att det var matbrist..
Till exempel var det många skjutningar i Turkiet. Dubbelt så många som i Sverige och då vill man inte stanna kvar där.
Och så kommer vi till Sverige. Jag var tre år.
Och jag var fem år. Jag såg skjutningarna. Några personer dog. Jag var jätterädd när vi kom till Sverige.

Det var inte några lätta dagar som väntade oss här heller.
Det är ju långt bort mycket väder ändringar och så.
Så det var lite svårt att vänja sig. Vi visste inte hur vi skulle prata för vi kunde inte svenska. Så det var svårt.

Det var svårt att leva i Sverige också.
Vi hade bara våra kläder och när vi kom så var det vinter.
I Turkiet är vintern ganska skön ibland.
Och precis det året så var vintern skön och då hade man bara någon tunn jacka på sig.

Men här var det snöstorm så man visste inte hur man skulle göra med vädret och med språket.

Det var ganska svårt för till exempel mina föräldrar de tänkte aldrig på att fly hit innan.

Så man visste ingenting om Sverige.
Man visste bara att då på den tiden sa den svenska statsministern att turkarna var välkomna och sen visste man ingenting.

Så de hjälpte oss att hyra ett hus och gav kläder till oss.
Det var bra att jag fick en ny jacka .
och vi hade hus så vi kände oss trygga.

LEVA HÄR

PÅ FLYKTT

Ja, vi tänkte först att vi bara skulle vara i Sverige några månader tills matbristen var över. Men sen tyckte vi att det var bra att de hjälpte oss och de välkomnade oss. Och vi kände oss mer trygga i Sverige än i Turkiet så vi tänkte leva här.

Min pappa, han kände ingen i Sverige. Han var en av de första turkarna som kom hit. För de flesta har varit här i typ 4- 5 år. Men vi var varit här i 7 år nu.

När vi kom hit så fanns det inga turkar här. Man kunde inte få hjälp av någon med språket. Det fanns ingen turk som visste.

Men efter 2-3 år så lärde vi oss jättebra svenska. Så nu känner vi oss jättetrygga och vi kan språket och vi har hus och vi har vänner här som kan turkiska och så.

På lördagar samlas vi här och har lektion, typ som hemspråk. Vi är ungefär 43 personer. Vi pratar turkiska och man känner sig som i Turkiet och man känner det är roligt här.

Men till exempel mina föräldrar, dom tänkte inte gå tillbaka till Turkiet alls.

För dom sa att i Turkiet är det skjutningar och det är inte värt att ta någon risk. För det fanns många som min pappa kände som bara blev satta i fängelse för att de försökte fly. Och då tog vi ett flyg för turister i stället. De skulle komma och hämta oss efter 3-4 månader. Men vi kom inte till flygplatsen då..

De vill inte att vi ska flyga till något annat land. De vill att vi ska kvar i Turkiet. Så det är också svårt att fly till något annat land för polisen tar dem och sätter dem i fängelset. Kanske för de försöker fly. Så jag tycker att det är svårt för dem som bor i Turkiet också.

Så vi vill inte åka till Turkiet. Kanske på semester när det är sommarlov. Men vi vill inte leva i Turkiet.

PÅ FLYKT

MIN RESA

Jag är tolv år och jag är från Syrien.
När jag föddes så var det det var krig
i Syrien och min pappa och mamma var
jätteledsna för att de ville inte att jag skulle dö.

Så flydde min pappa till Sverige
för att han skulle samla in
pengar till oss och sedan så gick vi efter honom.
Men det var lite läskigt.
Jag kände inte igen min pappa.

När jag var i flygplanet
sa min mamma:
- Nu ska du få se din pappa.
- Men jag har inte ens en pappa, sa jag.
- Jo du har en pappa. Han är i Sverige.
- Oj vad konstigt, sa jag

Sen efter några timmar så
var vi i Sverige. Då kom någon och kramade mig.
Jag blev jätterädd och sen sa jag till
min mamma:

-Mamma hjälp det finns en tjuv här!
Och då sa min mamma:

- Det är din pappa.
- Är det min pappa? sa jag

Jag blev jätteförvirrad och sedan sa jag:

-Är du pappa?

Och sedan sa han:
-Ja glömde du mig eller?
-Ja kanske..

Sen så sa han:
- Okej kom nu så ska vi hem och vila lite.

Sen när vi gick hem var det lite konstigt för mig.

För att i Jordanien och Syrien
så var det inte sådana här hus.
Det var helt ljust och varmt.
Men i Sverige så var det kallt och det var
regn och snö och det var också
lite konstigt när de andra pratade och de tittade på mig.
När vi kom fram så såg jag att vårt hus var jättelitet.
Det var bara två som kunde sova i det.

Efter ett år så flyttade vi till en annat hus och jag började lära mig lite svenska. I det huset så var jag jätterädd Jag trodde att något skulle hända.

Sen så trivdes vi inte i det där huset för de andra sa att det finns någon som skriker på barn och skrämmer dem.

Så jag var jätterädd och efter några dagar och månader så kom han som var jätteläskig till vårt hus.

Han sa:

- Kan ni sluta att hoppa?
- De hoppar inte, sa min pappa.

Och jag blev lite arg så jag sa att jag ville slå honom och sen så sa jag till min pappa:

- Kan vi inte flytta till ett annat hus?

Sen sa min pappa:

- Kanske om du lär dig svenska. När du kan

prata, då kan vi flytta.

Efter två månader så så kunde jag skånska istället. Min mamma, pappa, mina syskon och min skola var jätteförvirrade för jag var det enda som kunde skånska i den här skolan.

Så mina syskon sa:

- Hur fan kan du skånska?

Sen så flyttade vi till ett annat hus.

Men bara i en månad.

Sen så trivdes vi inte för araberna som var under oss, de sa:

- Kan ni sluta hoppa?

Och vi var inte ens i huset, vi var i Stockholm. Så det var lite konstigt.

Och sen så sa min pappa:

-Nu blev jag jätte arg.

Jag måste säga till dom:

Vad menar ni alltså?

Och efter efter några veckor

så flyttade vi till en annat hus

och det här var det sista huset vi flyttade till.

I det här huset trivdes vi i.

Min mamma och pappa trivdes där.

Och jag och mina syskon.

Men sen så blev jag mobbad i skolan av mina kompisar som säger:

-Du är arab och du kan inte vara i den här skolan.

Du får inte ens vara här.

Du måste gå till soptunnan. Där ska du bo!

Du är inte rik.

Sen så blev jag jättearg.

Jag sa till fröken och hon

gjorde ingenting.

De slog mig och

jag sa till mamma och pappa och de

sa till fröken. Men hon sa

ingenting.

Sen så gjorde vi en polisanmälan för att

jag fick blåmärken över hela min kropp.

Men hon gjorde ingenting då heller.

Då gjorde vi en till polisanmälan

och då sa hon:

- Okej jag kommer prata med dem.

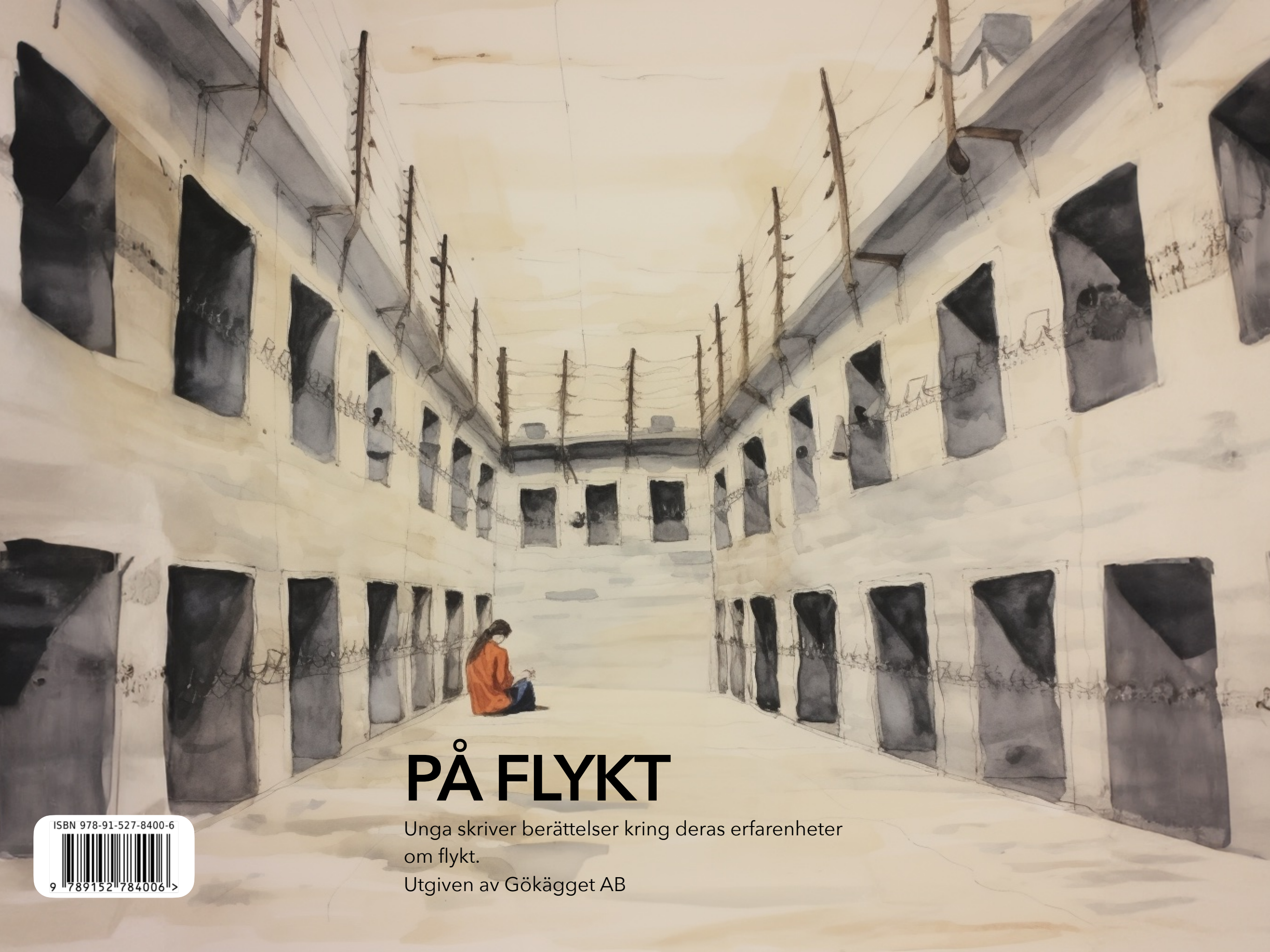
Nu trivs jag jättebra och

jag bor i Veberöd.

PÅ FLYKT

Filmen PÅ FLYKT, klicka ovan för att titta

PÅ FLYKT

Unga skriver berättelser kring deras erfarenheter om flykt.

Utgiven av Gökägget AB

ISBN 978-91-527-8400-6

9 789152 784006 >